

som herved opnaas, har været saa vægtige, at vi ved nøje Overvejelse er kommet til det Resultat, at vi vil gaa med til Indstillingerne, og jeg vil her paa mine Meningsstællers Vegne anbefale at stemme for Lovforslaget.

Vejstrup: Den ærede Ordfører har Ret i, at det er efter lange og trange Forhandlinger, at man er naaet til en fælles Indstilling om Sygekasselovforslaget. Ærede Medlemmer vil erindre, at mine Betæneligheder overfor Lovforslaget særlig gjaldt § 13, Maksimalkaksterne, og jeg kan maaske sige, at mine Betæneligheder ved overhovedet at gaa til Maksimalkakster ikke er blevet mindre. Naar jeg desuagtet har sluttet mig til Lovforslaget, som det nu foreligger, er det paa Grund af, at man, som Ordføreren allerede har nævnt, forhøjer Maksimalkaksterne saaledes, at man i alt Fald for Landkassernes Vedkommende er sikker paa, at det betyder en betydelig Forbedring for dem. Derfor har jeg ikke ment at kunne unddrage Lovforslaget ogsaa min Støtte, for at man kunde komme til et Resultat med den Sygekasselovgivning, som vi har arbejdet med i adskillige Aar. Jeg vil gerne sige, at jeg ellers for mit Vedkommende maaske ser lidt anderledes paa dette Forhold end den ærede Ordfører. Den ærede Ordfører udtalte nemlig, at for Statskassens Vedkommende var det ganske sikkert heldigt, at man havde faaet disse Maksimalkakster, og derom er der vel heller ingen Tvivl, men det forekommer mig, at det dog ikke alene er et Statskassenssyn, man bør tage i dette Tilfælde. Det forekommer mig — jeg har nævnt det før —, at i samme Grad, som man her bebyrder Statskassen med Udgifter, vil man ganske sikkert aflaste særlig Kommunerne og maaske paa anden Vis det offentlige for Udgifter, som ellers vilde falde. Jeg behøver blot at gøre opmærksom paa et saadant Forhold som, at Behandlingen af Tuberkulosepatienter nu er gjort obligatorisk for Sygekassernes Vedkommende. Jeg for mit Vedkommende har aldrig været forfærdelig bange for, at Statskassen skulde ofre lidt paa Institutionen: de anerkendte Sygekasser, og det er i alt Fald mit Haab, at naar vi nu stemmer for dette Sygekasselovforslag og det i Fremtiden maatte vise sig, at disse Maksimalkakster stod som en Hindring for den videre Udvikling af denne Institution, som vi alle ønsker alt godt i Fremtiden, vil man fra Rigsdagens og Ministeriets Side vise sig villig til at laane

Øre til de Krav, der stilles fra denne Administrations Side.

Med disse Ord skal ogsaa jeg anbefale Fællesudvalgets Indstilling.

Indenrigsministeren (Rode): Ved den Indstilling fra Fællesudvalget, som nu foreligger til Afstemning her i Tinget, har det Rigsdagsudvalg, som skal forhandle med Ministeriet vedrørende Sygekassernes Affærer, faaet en ny Opgave. Det skal ikke blot deltage i Forhandlingerne om Bekendtgørelserne vedrørende Indtægtsgrænserne, men ogsaa i Forhandlingerne om Fordelingen af den yderligere Statsunderstøttelse til Sygekasser, der stilles væsentligt ugunstigere ved den nye Fordelingsmaade end tidligere. Jeg tror, at derved, at Rigsdagsudvalget har faaet denne nye Opgave og ved saadanne Forhandlinger vil komme til paa nært Hold at se Maksimalgrænserne virke, vil der ogsaa, hvis disse paa noget Punkt skulde virke uheldigt, være skabt en let Adgang til den kommende Rigsdags Øre, hvis man maatte ønske at foretage Ændringer vedrørende disse Maksimalgrænser. Ved den Affattelse, som Lovforslagets § 13 har faaet, ved Reguleringsfonden og ved de Forhøjer, som Maksimumsgrænserne har faaet i Ændringsforslaget til Landstingets Affattelse Nr. 2, har Paragraffen faaet en Form, hvori jeg tror, den kan virke til Held for Sygekasserne.

Med Hensyn til de andre Uoverensstemmelser mellem Tingene har, hvad der fremgaar af, hvad Regeringsforslaget oprindelig indeholdt, de Bestemmelser om de bemidlede Sygekassemedlemmer, som nu kommer til Vedtagelse, min Sympati sammen med de Medlemmers i dette Ting, der har taget Standpunkt derfor. Det er dog klart, at den Omstændighed, at jeg havde forment, at det at have Bestemmelser, som sagde, at de bemidlede Sygekassemedlemmer skulde forblive i Sygekasserne, var en uheldig Ordning — og min Opfattelse deraf har sidst den ærede Ordfører gengivet —, ikke vil medføre nogen Ret for Administrationen, hverken medens jeg har den Ære at staa i Spidsen for den eller andre, til at gøre sin Opfattelse af dette Forhold gældende overfor Sygekasserne. Med andre Ord, de Vanskeligheder, som jeg tror, der administrativt kan være for Sygekasserne, vil det ikke være Administrationens Sag at foreholde dem, eller rettere, det vil ikke være Administrationens Sag at opstille for dem Forpligtelser til at ordne sig vedrørende disse bemidlede Med-